

अनुवेद्युद्धितस्थाणवारोपितसप्तदशडुन्दुभीनां मध्ये एकं मन्त्रेणावृत्ति षोडश तू-
ल्लीम् ॥ यजुः विप्रयज्ञे मन्त्रः हे डुन्दुभयो यूयं बृहस्पतये इति वाचं वदत किम्
यत् (5.) हे बृहस्पते त्वं वाजमन्नं जय । किं च हे डुन्दुभयो यूयमेव बृहस्पतिं
वाजमन्नं ज्ञापयत बृहस्पतिनामन्नजयं कारयतेत्यर्थः जि जये इत्यस्य हेतुमणिचि
क्रीड्जीनां णाविति [पा० ६.१.४८.] धातोराकारि कृते अतिह्रीव्लीरीकूपीद्विमाध्या-
तां पुगणाविति [पा० ७.३.३६.] पुगागमे लोणमध्यमबहुवचने ज्ञापयतेति रूपम् ॥
क्षत्रयज्ञे डुन्दुभिवादनमन्त्रः हे डुन्दुभयो यूयमिन्द्रायेति वाचं वदत यत् हे इन्द्र
त्वं वाजं जय । इन्द्रं वाजं यूयं ज्ञापयतेति पूर्ववत् ॥ ११ ॥

a. एषा वः सा सत्या संवाग्भूयया बृहस्पतिं वाजमजीजपताजीजपत बृ-
हस्पतिं वाजं वनस्पतयो विमुच्यधम् ।

b. एषा - च्येन्द्रं वाजमजीजपताजीजपतेन्द्रं वाजं वं वि० ॥ १२ ॥

का० [१४.४.१.१०.] एषा व इति मन्त्रावृत्तमवहते तूल्लीमितरानिति । सप्त-
दशडुन्दुभीनां मध्ये मन्त्रवादितं मन्त्रेणावतारयति षोडश तूल्लीं स्थाणुभ्यः ॥ पूर्वी
मन्त्रो विप्रयज्ञे उत्तरः क्षत्रे । हे डुन्दुभयो वो युष्माकमेषा वाक् सत्या समभूत्
(6.) तथ्या ज्ञाता यया वाचा बृहस्पतिं वाजमजीजपत । पुनर्बृहस्पतिं वाजमजी-
जपत अभ्यासे भूयांसमर्थं मन्यन्त इति [निरु० १०.४२.] यास्कोक्तेर्भूयानर्थो ग्राह्यः
अत्यन्तं बृहस्पतिमन्नजयं कारितवन्तो यूयं यया वाचा सा सत्या ज्ञातित्यर्थः जय-
तेर्णिजितस्य लुङि मध्यमबहुवचनेऽजीजपतेति रूपम् । हे वनस्पतयो वनस्पति-
विकारा डुन्दुभयो यूयं विमुच्यधं कृतकृत्याः सन्तो विमोचनं कुरुत ॥ क्षत्रे यज्ञे
उत्तरो मन्त्रः । यया वाचा इन्द्रं वाजमजीजपत सा सत्याभूदतो यूयं विमुच्यधं
तुल्यम् ॥ १२ ॥

a. देवस्यावृत्तं सवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेर्वाजजितो वाजं जेषम् ।

b. वाजिनो वाजजितोऽध्वनः स्कन्नुवन्तो योजना मिमानाः काष्ठा गृह्यत